

SM18

Alwéér een klimaatconferentie

Als je wilt begrijpen hoe wij als mens in elkaar zitten, dan hoef je alleen maar de internationale klimaatconferenties te volgen. En als het niet zo'n eh, zwaar serieus onderwerp was, dan zou je ervan in de lach schieten en een snuivend wegwerpgebaar maken.

Begrijp me niet verkeerd: klimaatconferenties zijn belangrijk om twee redenen. Ten eerste komt het niet zo vaak voor dat alle 200 landen van de wereld bij elkaar komen om gemeenschappelijk problemen te bespreken. Dat mogen we van harte toejuichen. Ten tweede: we doen dit omdat honderden hoogopgeleide klimaatwetenschappers al drie decennia lang duizenden steeds verontrustender wordende klimaatrapporten schrijven. Die rapporten zijn geschreven op basis van observatie, onderzoek, feiten en bewijs. Hun bevindingen? Klimaatverandering wordt ontegenzeggelijk door de mens veroorzaakt, het laat geen plek op aarde onberoerd en het is als geheel aan het versnellen.

En dan zegt er iemand 'in 1976 was het óók warm'. Of 'ach, wetenschap is ook maar een mening'. Het is bijna niet uit te leggen hoe stupide die uitspraken zijn. Maar waarom stoppen we niet gewoon met het analyseren van weer en klimaat, met al die rapporten en conferenties? Ik bedoel, als je de uitstoot van CO₂ van fossiele brandstoffen en industrie uitzet in de tijd, dan zie je een almaar stijgende lijn. Je kunt sinds 1992 pijltjes in die lijn zetten voor elk gepubliceerd IPCC-rapport en voor elke georganiseerde klimaatconferentie. Bij geen énkél van die pijltjes gaat de uitstoot significant dan wel structureel naar beneden.

De enige twee keren dat je een deukje ik die lijn ziet is in 2008 (de financiële crisis) en 2020 (de coronapandemie). Maar dat was niet het resultaat van onze collectieve inspanning, maar omdat we ertoe gedwóngen werden. En we hebben het met veel geklaag en onder zwaar protest ondergaan. En daarna wisten we niet hoe snel we onze neoliberale, kapitalistische, consumentistische, groei-economische vrije markt weer moesten herstellen.

In 2022 gaan we tegen de 37 gigaton CO₂ uitstoten. Een gigaton is een miljard ton. Het CO₂-gehalte zal stijgen naar 418 ppm (parts per million, een indicatie voor de concentratie van een stof). De afgelopen 800.000 jaar is het CO₂-gehalte in de atmosfeer echter nooit boven gemiddeld 275 ppm gekomen. In slechts 200 jaar hebben we dat met meer dan de helft verhoogd. Wat we ook aan analyses produceren over het klimaat, hoeveel klimaatconferenties we ook organiseren, er verandert gemiddeld genomen en op mondiale schaal niets wezenlijks aan ons gedrag. En daarom heb ik slechts twee vragen aan je:

1 – Welke conclusies trek jij uit dit verhaal?

2 – Wat is het eerste dat je gaat doen nadat je het hebt gelezen?

<https://www.nu.nl/klimaat/6237284/historische-deal-over-klimaatschadefonds-maar-concrete-afspraken-blijven-uit.html>

Meer weten?

<https://www.bol.com/nl/nl/p/de-mens-als-grens/9300000128941910/>

De mens als grens – Over de onbuigzame barrières van ons bestaan
